

Hingekarjed

Kaie Rang

2023 Pärnu

Illustraator: Kaie Rang

Toimetaja: Heli Hallik

Kaante kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik

© Kõik õigused kaitstud

Teose sisu eest vastutab autor

ISBN: 978-9916-668-59-7

Trükk: MJ Konsult

Kirjastus Hea Tegu

www.fil.ee

On haruldane, kui leiame oma eluteele inimesi, kes meid niivõrd inspireerivad, et leiame läbi selle iseenda ja enda elutee.

On haruldane, kui leiame oma eluteele neid inimesi, kes meid tingimusteta toetavad ning jäävad meie kõrvale ka siis, kui nemad meie valikuid ja otsuseid ei mõista.

On haruldane leida sõpru, kes läbi aja jäävad meiega, toetades meid nii meie rõõmudes kui muredes, nii meie võitudes kui ka kaotustes.

Pühendan selle raamatu neile kallitele inimestele, tänu kellele olen tänaseks jõudnud selle luuleraamatu kirjutamiseni.

Nendeks on minu muusa, kes tõi välja minus selle mida olin eluaeg otsinud – teadmise, kes ma olen ning minu loovuse. Aitäh, et mu ellu ilmusid. Sa muutsid mu elu tundmatuseni.

Minu abikaasa, kes on olnud mulle toeks meie võitudes, aga ka kaotustes. Aitäh, et seisad kindla kaljuna mu kõrval ja kannatad välja minu loovusega seonduvaid sügavaid ja süngeid emotsioone. Oled parim.

Minu sõbrad, kes kogu aeg soovitasid end kokku võtta ja alustada oma luuleraamatu loomisega. Teie utsitamiste tõttu olengi täna siin. Aitäh, et olete seisnud selle teekonna ajal minu kõrval, mind toetanud ning mind minu madalseisude ajal edasi motiveerinud. Olete parimad sõbrad keda eal tahta.

Eraldi soovin tänada oma mentorit – Sander Seiret – ilma Sinuta poleks ma kuskilt osanud alustada. Aitäh Sulle!

Julge eksida ja julge unistada!
Vaid see aitab meid lähemale meie
unistuste täitumistele.

Ütle mata sõnad

Ütle mata sõnad – nii magusvalusad,
fantaasiad salapärased – nii ilusad.

Kuid hing, see närbub vaikselt,
sest miski neist pole päriselt.

Ütle mata sõnad – need salapärased.

Hing, ta sulle öelda nii tahaks,
kuid sõnad, need muutuksid tuhaks.

Haruldased inglid

Kui harva kohtab neid ingleid,
kes tunduvad nii ainuõiged.

Kui harva kohtab neid pärleid,
kes annavad elule mõtteid tuhandeid.

Kui harva kohtab neid üksikuid,
kes aitavad ületada iseendale seatud piiranguid,
kes toetavad sinu vaimseid arenguid
ja õnnelikeks aitavad õnnetuid.

Loodus nutab

Loodus nutab, pisarad alla sajavad vihmana,
kõik päevad siis tunduvad nii pikana.
Kurbus pesa loonud endale on hinges,
lootus – ta kadunud on selles hetkes.
Südames närbunud on kõik õied,
pisaraid täis on kõik mu põsed.
Kui kaua kestab see tühjus ja valu,
ei enam seda valu ma talu.

Loodus nutab, pisarad alla sajavad vihmana,
kõik päevad siis tunduvad nii kurvana.
Südames ja hinges nii kuradima raske,
selle valu eest mind, palun, kaitse.

Inimsuhted

Inimsuhted – nad nii haprad,
kõik öeldud laused – nii ausad.
Lahkumisvalu eneses kannad,
kui endast kõik teistele annad.

Ükski tunne pole enne nii siiras ja puhas
kuniks avastad sa end nutmas.

Las puhastavad pisarad su hinge,
et kergemaks siis läheks see pinge.

Inimsuhted – nad nii haprad,
kõik öeldud laused – nii ausad.

Ehk kord tagasi saad sa selle,
mis katki rebitud ja visatud on tulle.

Surmväsinuna

Emotsioonidest läbi imbununa,
oma mõtetesse ära eksinuna,
iseenda olemuse ära kaotanuna,
astun su ette surmväsinuna.

Sind palun, mind ahelatest vabasta,
oma armutusega mulle halasta.

Mõistmatuna püüa mind mõista,
su enda eest püüa mind päästa.

Süda verest läbi mul imbunud,
ammu lootmast olen ma loobunud.

Hinge ja südame sulle kinkinuna
sooviksin leida end parem surnuna.

Kartmatu

Su ükskõikne pilk, selles emotsioone ei peegeldu.
Su teod, hulljulgelt tahad nii seigelda.
Käed, nad täis tätoveeritud, taeva poole suunatud
ja keskmised sõrmed püsti on seatud.
Sa ei karda, ei kohku, ükski närv ei liigu,
sinugi poolest kõik kuradile käigu.
Vaatan sind, miski sinus mind köidab,
mingi leegi hinges põlema läidab.
Su ükskõiksus hulluks ajav, seksikas,
ja kuidagi nii paganama sarmikas.
Meeldib sind vaadata, kuni põletad elu,
ning sulle korda ei lähe su inimelu.
Pohhuilt oma võimsale motikale istud,
gaas põhjas, kiirusele alistud.
Kihutades tuimalt mööda teid
ei karda mõlgutada sa surmamõtteid.